

35

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH I FINANSÓW

z dnia 18 lutego 1956 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 22 grudnia 1952 r. o opłatach w sprawach dowodów osobistych i tymczasowych zaświadczeń tożsamości.

Na podstawie art. 18 ust. 2 dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych (Dz. U. Nr 55, poz. 382) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Bezpieczeństwa Publicznego i Finansów z dnia 22 grudnia 1952 r. o opłatach w sprawach dowodów osobistych i tymczasowych zaświadczeń tożsamości (Dz. U. Nr 51, poz. 338) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Od opłat określonych w §§ 1 i 2 mogą być zwolnione osoby:

1) których źródłem utrzymania jest:

- a) zaopatrzenie emerytalne,
- b) zaopatrzenie pobierane na podstawie dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 37, poz. 159),

2) pobierające zasiłki na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu pod-

ziemnego i partyzanckiego poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. z 1950 r. Nr 43, poz. 395 z późniejszymi zmianami),

3) pobierające zasiłki na podstawie dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. z 1953 r. Nr 28, poz. 112),

4) ze względu na ich warunki materialno-bytowe.

2. Zwolnienie od opłat w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 4 następuje na podstawie zaświadczenia prezydium właściwej rady narodowej, a w wypadkach określonych w pkt 2 i 3 na podstawie dowodu stwierdzającego pobieranie zasiłku. O zwolnieniu decyduje właściwa komenda Milicji Obywatelskiej.”;

2) dotychczasowy § 5 oznacza się jako § 6.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*

Minister Finansów: *w z. J. Kole*

36

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 marca 1956 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od drobnych rzemieślników.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz art. 3, art. 77 ust. 3 i art. 102 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27) zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Podatki obrotowy i dochodowy pobiera się w formie ryczałtu od osób wykonujących rzemiosło z wyjątkiem cukiernictwa, dziewiarstwa, piekarstwa, rzeźnictwa i wędliniarstwa (również z mięsa końskiego), tkactwa, wyrobu galanterii oraz złotnictwa, jeżeli osoby te:

- 1) nie utrzymują poza obejściem, w którym mieści się zakład rzemieślniczy, odrębnych stałych miejsc sprzedaży,
- 2) wykonują podlegające opodatkowaniu podatkiem obrotowym świadczenia rzeczy lub usług bezpośrednio na rzecz konsumentów lub jednostek gospodarki społecznej,
- 3) zatrudniają w zakładzie rzemieślniczym nie więcej niż jednego członka rodziny bądź jednego pracownika najemnego, a jeżeli chodzi o osoby wykonujące rzemiosło: bednarstwo, bieliźniarstwo, czapnictwo, fryzjerstwo, kołodziejstwo pojazdowe, koszykarstwo, kowalstwo — pojazdowe oraz wyrób narzędzi rolniczych i ich naprawa, krawiec-

two damskie i męskie, powroźnictwo, szewstwo — naprawa obuwia i szklarstwo na terenie gromad oraz osiedli i miast o liczbie mieszkańców do 5.000 — nie więcej niż jednego członka rodziny i jednego pracownika najemnego,

4) nie korzystają przy wykonywaniu świadczeń z usług osób nie zatrudnionych w zakładzie rzemieślniczym lub z usług innych zakładów rzemieślniczych poza przypadkami, o których mowa w ust. 4,

5) osiągnęły w roku poprzedzającym rok podatkowy obrót nie przekraczający kwoty 360.000 zł w stosunku rocznym, a w roku podatkowym — faktyczny obrót nie przekraczający 360.000 zł,

6) nie mają poza zakładem rzemieślniczym innych źródeł przychodów; zastrzeżenie to dotyczy również członków ich rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób; nie wyłącza jednak pobierania podatku w formie ryczałtu:

- a) posiadanie przez podatnika lub wymienionych wyżej członków jego rodziny nieruchomości budynkowej mającej nie więcej niż 5 izb albo udziału w nieruchomości budynkowej, jeżeli na udział przypada nie więcej niż 5 izb, oraz gruntu podlegającego opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości o powierzchni nie przekraczającej 5.000 m²,